

РЕШЕНИЕ

№ 1986

гр. София, 25.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8907** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Технически университет – С., с адрес [населено място], [улица], представлява от ректора проф. дн. инж. И. М. К. срещу решение № 80811 - 846 от 13.08.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж” 2014 – 2020 (ОП „НОИР”) за определяне на финансова корекция в размер на 10% върху предоставена безвъзмездна помощ от ЕСИФ по Договор № ОП-97 от 30.09.2019 г. на стойност 413 984,14 лв., сключен с [фирма], в резултат на проведена обществена поръчка с предмет „Изпълнение на инженеринг (проектиране, извършване на строително – монтажни работи и упражняване на авторски надзор) за обект Обособяване на две помещения във фойето във Втори корпус и пускане в експлоатация на пътна станция за система за измерване и събиране на параметрина трафика за нуждите на ТУ С., Филиал П.. С жалбата се иска съдът да отмени обжалваното решение като незаконосъобразно, тъй като административният орган в него е инкорпорирал съдържанието на писмото за констатирани нередности при възлагане на процесната обществена поръчка. Излагат се доводи, че не са налице твърдените нередности от УО.

В с.з. – жалбоподателят редовно призован, се представлява от юрк. Р., която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на ИА „ОП“НОИР“ и ръководител на управляващия орган на ОП НОИР, редовно призован, се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава, депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна:

От данните по делото се установява, че жалбоподателят е кандидатствал по процедура BG05M2OP001 – 1.001 „Изграждане и развитие на центрове за върховни постижения“ по приоритетна ос 1 „Научни изследвания и технологично развитие“. В резултат е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001 – 1.002 – C03 „Център за компетентност“.

В изпълнение на задълженията си по договора, жалбоподателят е провел открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Изпълнение на инженеринг (проектиране, извършване на строително – монтажни работи и упражняване на авторски надзор) за обект Обособяване на две помещения във фойето във Втори корпус и пускане в експлоатация на пътна станция за система за измерване и събиране на параметрина трафика за нуждите на ТУ С., Филиал П..

По делото не се спори за начина на провеждане на обществената поръчка.

Въз основа на проведената административна процедура по проверката е постановен обжалваният в настоящото производство административен акт: решение № 80811 - 846 от 13.08.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ 2014 – 2020 (ОП „НОИР“) за определяне на финансова корекция в размер на 10% върху предоставена безвъзмездна помощ от ЕСИФ по Договор № ОП-97 от 30.09.2019 г. на стойност 413 984,14 лв., сключен с [фирма], в резултат на проведена обществена поръчка с предмет „Изпълнение на инженеринг (проектиране, извършване на строително – монтажни работи и упражняване на авторски надзор) за обект Обособяване на две помещения във фойето във Втори корпус и пускане в експлоатация на пътна станция за система за измерване и събиране на параметрина трафика за нуждите на ТУ С., Филиал П..

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда.

Правни изводи:

Оспореното решение е връчено на жалбоподателя, видно от приетото по делото извлечение от ИСУН 2020. Жалбата е подадена чрез административния орган до съда от надлежна страна имаща право и интерес от оспорването в срока по чл. 146, ал.1 от АПК, което обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Във връзка с установяване компетентността на лицето, издало обжалвания акт, следва да се посочи, че по силата на чл. 4, ал.1 и чл. 6, т.1 от Устройствения правилник на ИА „ОП НОИР“ (л. 392 – 401), Изпълнителна агенция „Оперативна програма „наука и

образование за интелигентен растеж“ изпълнява функциите на управляващ орган на ОП „НОИР 2014 – 2020 г., а изпълнителният ѝ директор е ръководител на УО на ОП НОИР.

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение. Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, същият съдържа реквизитите, посочени в чл.59 ал.2 от АПК във връзка с чл. 73 ал.1 от ЗУСЕСИФ, От формална страна, актът съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл.59 ал.2 т.4 от АПК.

Нормата на чл. 73, ал. 2 и ал. 3 ЗУСЕСИФ урежда процедурата по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента /"бенефициерът"/ доказателства и направените от него възражения. По делото е установено, че на жалбоподателя е предоставена възможност (в двуседмичен срок от датата на уведомяване) да представи писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция, както и да приложи необходимите доказателства. Същият надлежно се е възползвал от това право и възраженията му са обсъдени при издаването на оспорения административен акт.

Въз основа на доказателствата по делото и гореизложеното, съдът приема, че в хода на процедурата по установяване и налагане на финансовата корекция не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Съгласно чл. 69 ал.1 от ЗУСЕСИФ Управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Според ал.2 от същия член, процедурата по администриране на нередност започва по инициатива на управляващия орган на съответната програма или по сигнал. В конкретния случай процедурата по администриране на нередност е започнала по сигнал за нередност.

Съгласно чл.70 ал.1 т.9 (в приложимата му редакция към датата на издаване на акта) от ЗУСЕСИФ финансова подкрепа със средства от ЕСИФ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция на следните основания – „за друга нередност, съставляваща нарушение на приложимото право на ЕС и/или българското законодателство, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средствата на ЕСИФ.

Съгласно чл. 143 (1) от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, държавите членки носят отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и

възстановяването на дължимите суми. Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от цитирания Регламент, според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Чл.2, т.37 определя като „икономически оператор” всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава - членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

Вторият елемент е действие или бездействие, което води до нарушението на правото на Европейския съюз или на националното право, свързано с неговото прилагане. В тежест на административният орган е с оглед на чл.170 ал.1 от АПК да докаже, че има нарушения на правото на ЕС или националното законодателство, извършени от жалбоподателя по проведената открита процедура за възлагане на обществена поръчка.

Третият елемент от фактическия състав на „нередността“, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение (с действие или бездействие от стопанския субект – т.нар. икономически оператор) и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция.

Наличието на нарушение, не е достатъчно за определяне на финансова корекция, необходимо е да е изпълнен целият фактически състав на „нередност“ по смисъла на цитирания Регламент, за да може да бъде определена финансова корекция.

В оспорения административен акт – решение № 80811 - 846 от 13.08.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж” 2014 – 2020 (ОП „НОИР”) са установени следните нарушения, както следва:

1. Нарушение относно използването на методика, при която не са изяснени и конкретизирани механизмите за оценка на офертите по подпоказател “организация на персонала, на който са възложени дейности по проектиране/авторски надзор и строителство”, които водят до нарушаване на принципа на свободна конкуренция по чл.2, ал.1, т.1 и т.2 ЗОП - чл.70, ал.7, т.1,2 и 3 ЗОП, квалифицирано като нередност по т. 11, б. "б" от Приложение № 1 към Наредбата, фактически обосновано с формулиране на условия в документацията за участие по процесната обществена поръчка, позволяващи еднакво оценяване на същностно различни обстоятелства:

По аргумент от чл. 70, ал. 1 ЗОП обществените поръчки се възлагат въз основа на икономически най-изгодната оферта. За да се определи коя оферта съответства в най-пълна степен с посоченото законово изискване, възложителят поставя един от изброените в разпоредбата на чл. 70, ал. 2 ЗОП критерии за възлагане, а именно: най-ниска цена (т. 1), ниво на разходите, като се отчита разходната ефективност, включително разходите за целия жизнен цикъл (т. 2), или оптимално съотношение

качество/цена, което се оценява въз основа на цената или нивото на разходите, както и на показатели, включващи качествени, екологични и/или социални аспекти, свързани с предмета на обществената поръчка (т. 3). Страните не спорят, а и е видно от документацията за участие по процесната обществена поръчка, че възложителят е избрал критерия по чл. 70, ал. 2, т. 3 ЗОП, а именно – оптимално съотношение качество/цена.

С оглед съпоставянето на различните оферти по отношение на предложеното качествено изпълнение възложителят утвърждава като част от документацията за участие методика за комплексна оценка. Последната следва да съдържа начин на оценяване, който предвид разпоредбата на чл. 70, ал. 7 ЗОП, трябва да дава възможност да се оцени нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, в съответствие с предмета на обществената поръчка и техническите спецификации (т. 1); да дава възможност да бъдат сравнени и оценени обективно техническите предложения в офертите (т. 2); да осигурява на кандидатите и участниците достатъчно информация за правилата, които ще се прилагат при определяне на оценката по всеки показател, като за: а) количествено определените показатели се определят стойностите в цифри или в проценти и се посочва начинът за тяхното изчисляване; б) качествените показатели, които са количествено неопределими, се посочва начинът за тяхното оценяване от комисията с конкретна стойност чрез експертна оценка.

Според практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС) показателите, по които се оценява съответствието на техническите предложения, трябва да са формулирани така, че не само членовете на комисията да ги разберат и приложат по начин, който дава възможност действително да се провери съответствието на предложението с изискванията, но и да могат "всички разумно информирани и полагащи обичайната грижа потенциални участници да разберат техния точен обхват и съответно да ги тълкуват по еднакъв начин". (Виж например: решение от 10 май 2012 г., Комисията с/у Кралство Н., С-369/10, EU:C:2012:284, т. 88, *mutatis mutandis* решение от 16 февруари 2012 г., Costa, С-72/10 и С-77/10, EU:C:2012:80, т. 73). Необходимо е възлагащият орган, респ. помощната комисия, чрез която упражнява правомощията си във връзка с допускането и оценяването на предложенията, да разполага с възможност да извърши действителна проверка дали офертите съответстват на поставените изисквания. (Решение от 22 юни 2017 г., С-49/17, Unibet, EU:C:2017:491, т. 46, както и решение от 4 декември 2003 г., EVN, EU:C:2003:651, т. 56 и 57).

В допълнение, според съдържанието на съображение 92 от Директива 2014/24/ЕС, критериите следва да позволяват извършването на сравнителна оценка на нивото на изпълнение, предложено във всяка оферта, предвид предмета на поръчката, както е определен в техническите спецификации.

В случая методиката за комплексна оценка, в частта ѝ по подпоказател "Т1" представлява четиристепенна скала за оценяване, която сочи параметрите на офертата, при които се присъждат съответно 15, 30, 45 или 60 точки. Общото и за четирите степени на съответствие е, че участникът следва да е предложил организация на персонала, в която да са отразени всички предвидени в методиката, дейности по изпълнение на поръчката. Диференциацията в оценяването е поставена в зависимост от наличието на обстоятелства като: мерки, способности, методи на организация на работи, резултати, свързани с реализирането на съответната дейност, последователност и връзка между дейностите и обвързаност на ролята на ресурсите и експертите с изпълнението на дейностите.

Съдът не споделя доводът на жалбоподателя, че формулирана по този начин, методиката за комплексна оценка съответства на законовите изисквания. Целта на показателите, насочени към избор на оферта, съответстваща в най-голяма степен на критерия за възлагане "оптимално съотношение качество/цена", е да се създаде механизъм, който предварително и недвусмислено да указва начин на оценяване нивото на предлаганото изпълнение. В хипотеза като настоящата, когато обект на оценка е дали съответните условия (мерки, методи и т.н.) липсват или са налични за съответния брой дейности, каквото интерпретиране текста на тази част от методиката прави и жалбоподателя, не е изключена възможността комисията да подходи различно при оценката на офертите. Доколкото на оценяване подлежат не съответните обстоятелства като вид и съдържание, а фактът, дали същите се установяват като посочени по отношение на изброените дейности, с голяма степен на вероятност би се стигнало до оценяване на съществено различни обстоятелства като методи на работа, мерки и организация, по еднакъв начин, доколкото различните участници са посочили такива за еднакъв на брой дейности. Следователно е установен начин на оценяване, който предполага присъждане на по-висок, респ. по-нисък брой точки в зависимост от количеството на дейностите, което имплицитно създава вероятност за класиране по идентичен начин на оферти с различни характеристики и съдържание, което не отговаря на преследвания от закона чрез поставените ограничения резултат. В тази връзка съдът поддържа изложените по аналогичен правен спор съображения в Решение № 6087 от 19.05.2021 г., постановено по адм. дело № 2181/2021 г., VII о. на Върховния административен съд.

Противно на изложения от касатора довод за важност на цитираните актове на Комисията за защита на конкуренцията (КЗК), последните са с ирелевантно съдържание, т.к. не касаят същия правен спор и страни, което е абсолютна предпоставка за зачитане последиците им от настоящия съдебен състав.

По изложените съображения административния орган обосновано е приел за осъществено нарушение на чл. 70, ал. 7 ЗОП. По начина на формулиране на процесната методика за оценка следва извод, че са създадени предпоставки за субективизъм при съпоставянето на различните оферти, което имплицитно препятства обективното оценяване нивото на изпълнение, предложено с тях, и не изпълнява изискването за предварителна информираност относно точния механизъм за оценяване. Нарушението правилно е квалифицирано като нередност по т. 11, б. "б" от Приложение № 1 към Наредбата за посочване на нередности – "Използване на основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците."

2. Нарушение свързано с използването на критерии за подбор, като показател за оценка - чл.70, ал.12 ЗОП, квалифицирано като нередност по т. 11, б. "б" от Приложение № 1 към Наредбата, фактически обосновано с формулиране на "скрити критерии за подбор" в методиката за комплексна оценка, водещи до ограничаване участието на потенциални икономически оператори в процедурата:

Критериите за подбор са условия за допустимост на офертите, които са насочени към преценка досежно способностите на участниците да изпълнят предмета на съответната обществена поръчка. Критериите за възлагане, от своя страна, представляват измерител на относимите качества на офертите, състоящи се от

различни показатели за оценка, насочени към избора на икономически най-изгодната оферта. Несъответствието на участниците с критериите за подбор е абсолютно основание за отстраняване от последващите етапи от процедурата. Обратно – покриването им е нормативна предпоставка за разглеждането на подадените технически и ценови предложения на участниците, респ. е стъпка към етапа на оценяването им в контекста на поставения критерий за възлагане.

Обсъдената законова последица от несъответствието с критериите за подбор обаче не е достатъчно основание да се възприеме извода на органа относно характера на посочените в подпоказател "Т2" обстоятелства. Същите, противно на изложената от органа теза, не представляват "скрити критерии за подбор", а имат характер на минимални изисквания към съдържанието на офертата в частта ѝ относно техническото предложение.

Сочените обстоятелства не представляват критерии за подбор, т.к. на първо място, критериите за подбор се съдържат в обявлението за обществената поръчка и са насочени към способностите на участниците да изпълнят поръчката. Процесните изисквания са посочени в методиката за оценка и касаят професионалната квалификация на екипа, чрез който ще се осъществява дейността.

На следващо място, и в опровержение на основния довод на касатора, че поставените условия представляват скрити критерии за подбор, доколкото са обвързани пряко с допустимостта на участниците в процедурата, следва да се посочи, че възложителят разполага с възможност да установи такива изисквания в документацията за участие, в т.ч. методиката за комплексна оценка, при несъответствието с които помощният орган да разполага с правомощие да отстрани участника, подал неотговарящата оферта, от по-нататъшно участие в процедурата. И това не ги прави автоматично критерии за подбор само поради посочената правна последица от несъответствието на участниците с тях. Аргумент в подкрепа на този извод е даденото от Съда на Европейския съюз (СЕС) в негово Решение от 20 септември 2018 г. по Дело С-546/16 задължително тълкуване на Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (Директива 2014/24/ЕС). В т. 27 от посочения съдебен акт, решаващият състав е приел, че анализираната директива допуска в рамките на открита процедура по възлагане, каквато е и настоящата, възлагащите органи да предвидят минимални изисквания във връзка с техническата оценка. Съдът изрично сочи, че при съобразяване с принципите на прозрачност, недопускане на дискриминация и равно третиране, възложителите разполагат със свободата да определят в съответствие с потребностите им по-специално (техническо) качество, което подадените оферти трябва да осигурят с оглед характеристиките на предмета на поръчката, като за тази цел и в съответствие с чл. 67 Директива 2014/24/ЕС е допустимо предвиждането на минимален праг, позволяващ изключването на несъответните му оферти.

Именно такъв минимален праг е предвидил възложителят в разглежданата в настоящия спор хипотеза. Предвид обстоятелството, че предметът на обществената поръчка е дейност по инженеринг (проектиране, извършване на строително-монтажни работи и упражняване на авторски надзор) за създаване на специализирана научно-изследователска инфраструктура, същият е счел, че качеството на ангажирания персонал може да окаже съществено влияние върху изпълнението на поръчката, а притежаването на съответния минимален опит, относим към професионалната компетентност на експертите, заемащи длъжностите от Е1 до Е13, е

необходим за качественото извършване на съответната проектантска или надзорна дейност. Следователно, отчитайки важността на квалификацията, притежавана от експертите, възложителят в съответствие с нормативната регламентация е определил минимални изисквания, съответствието с които се оценява на етап преценка досежно съдържанието на офертите в частта им относно техническите предложения, което предвид и цитираната практика на СЕС, е допустимо.

По изложените съображения, изводът на административния орган за наличие на нарушение по чл. 70, ал. 12 ЗОП е неправилен. Не се установява и в обявлението за обществената поръчка да е поставен критерий за подбор с аналогично съдържание, което обстоятелство е правопораждащ факт по отношение на хипотезата на визираната норма. Ограничението, което законът налага с предписанието на чл. 70, ал. 12 ЗОП, е вече заложили критерии за подбор да не се включват в методиката за оценка като показатели за оценка. За да бъде налице подобно припокриване, следва да има сходство във вида критерий за подбор, респ. критерий за възлагане. Подобно тълкуване е дадено в редица решения на Върховния административен съд (С. например решение № 12079 от 09.10.2018 г., постановено по адм. дело № 6543/2018 г., VII о. на Върховния административен съд, решение № 1888 от 12.02.2018 г., постановено по адм. дело № 13706/2017 г., VII о. на Върховния административен съд и др.). На практика в обявлението следва да е поставен критерий по чл. 63, ал. 1, т. 5 ЗОП, а в методиката да е заложен показател за оценка по чл. 70, ал. 4, т. 2 с.з. В случая нито се твърдят подобни факти, нито се установяват от анализа на приетата по делото доказателствена съвкупност.

С оглед извода за наличие на едно от вменените нарушения на бенефициера, следва да бъде анализиран и третият елемент на фактическия състав на нередността, състоящ се в нанасянето или възможността от нанасяне на вреда на общия бюджет на Съюза, като се отчете неоправдан разход в общия бюджет.

Съгласно дефиницията за нередност, дадена в чл. 2, т. 36 Регламент № 1303/2013, нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет. За случаите на нередности по чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕСИФ, попадащи в Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 Наредбата за посочване на нередности, законодателят е приел, че не е възможно да бъде определено количествено изражение на финансовите последици, т.е. не може да се установи размерът на реалните финансови последици върху изразходваните средства - допустимите разходи. Поради това и в съответствие с чл. 72, ал. 3 ЗУСЕСИФ е определил процентен показател спрямо засегнатите от нарушението разходи. Това означава, че законодателят е приел наличието на възможност за вреда на бюджета на Съюза, когато са извършени визираните в Приложението към Наредбата нарушения, без да е необходимо за всяко нарушение да се установява точното количествено изражение на финансовите последици.

Настоящата инстанция счита, че в конкретния случай е налице потенциална възможност за нанасяне на вреда на бюджета на Съюза с оглед това, че неправомерните ограничения за потенциални участници намаляват броя на кандидатите, които участват в процедурата, а максимално широкият кръг от участници е предпоставка за постигане на възможно най-благоприятни финансови резултати за възложителя и бюджета. В процесния случай доказаните нарушения биха могли да имат финансово отражение, т.к. са пряко свързани с възможностите за

участие и на други лица.

В решението си Р. е изложил ясни и конкретни съображения за избрания процентен показател. По силата на чл. 72, ал. 4 ЗУСЕСИФ при констатирани два или повече случаи на нередност по чл. 70, ал. 1, т. 9 с. з. се определя една корекция за всички нарушения, засягащи едни и същи допустими разходи, какъвто е настоящия случай, чийто размер е равен на най-високия процент, приложен за всяко от тях в акта по чл. 73, ал. 1 с.з. Аналогична е и разпоредбата на чл. 7 Наредбата за посочване на нередности, която предвижда, че се индивидуализира финансова корекция за всяко нарушение, засягащо едни и същи разходи, след което се определя една обща корекция, чийто размер е равен на най-високия приложим процент. Следвайки този законодателен подход, Р. на ОП "НОИР" 2014 - 2020 г. е определил обща финансова корекция, законосъобразно изчислена на 10 %. Законосъобразно е определената основа, формирана спрямо стойността на допустимите разходи по засегнатия договор.

По разноските.

При този изход на спора, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена, като на основание чл. 143, ал. 3, вр. с чл. 228 АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да му бъде определено възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

С тези мотиви, съдът

Реша:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Технически университет – С., с адрес [населено място], [улица], представлява от ректора проф. дн. инж. И. М. К. срещу решение № 80811 - 846 от 13.08.2021 г. на ръководителя на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж” 2014 – 2020 (ОП „НОИР”) за определяне на финансова корекция в размер на 10% върху предоставена безвъзмездна помощ от ЕСИФ по Договор № ОП-97 от 30.09.2019 г. на стойност 413 984,14 лв., сключен с [фирма], в резултат на проведена обществена поръчка с предмет „Изпълнение на инженеринг (проектиране, извършване на строително – монтажни работи и упражняване на авторски надзор) за обект Обособяване на две помещения във фойето във Втори корпус и пускане в експлоатация на пътна станция за система за измерване и събиране на параметрина трафика за нуждите на ТУ С., Филиал П..

ОСЪЖДА Технически университет – С., с адрес [населено място], [улица], представлява от ректора проф. дн. инж. И. М. К. да заплати на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж” сумата от 100,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: